

Dansk självhjälpbok till föräldrar

Min drivfjäder är kontakten och dialogen med de unga, säger Christopher Schmitz som nyligen publicerat en bok för att hjälpa föräldrar till cannabisrökare.

Text Pelle Olsson©

Christopher Schmitz intresse att hjälpa missbrukare började av en slump. Han hade en examen i ekonomi vid Köpenhamns universitet och trodde att det var sådant han skulle arbeta med. När han istället fick erbjudande att arbeta med problemungdomar, varav de flesta var missbrukare, antog han den utmaningen.

– Det var fullständigt nytt för mig, just därför var det spännande. Jag upptäckte att jag hade lätt att prata med ungdomarna.

Ett nytt liknande arbete gav samma inspiration. Han valde bort ekonomin och har sen dess arbetat inom missbruksvården i många olika sammanhang. Drivfjädern har varit kontakten, dialogen med klienterna. För några år sedan fick han ett uppdrag att utveckla behandlingsmetoder för unga haschmissbrukare.

– Som de flesta andra trodde jag inte att haschet kunde orsaka så mycket problem. En lätt drog, tänkte jag, men när jag träffade cannabisbehandlaren Thomas Lundqvist i Lund började jag ändra uppfattning.

Efter att själv ha arbetat med haschbehandling anser Schmitz att det är en tung drog. Under våren 2013 har han gett ut en handbok med sina samlade erfarenheter: *Foraelder till hashryger. En selvhjaelpsbog till foraeldre till unge der ryger hash* (Edito 2013). Det viktigaste budskapen han vill förmedla till föräldrar med haschrökande barn är att alltid upprätthålla dialogen. Bekräfta den unge, ha tillit till hans egen kapacitet att göra ett riktigt val. Du kan som förälder aldrig bestämma att han ska sluta röka. Det måste han komma på själv. Erfarenheter visar ändå att föräldrarna kan förkorta tiden fram till beslutet att bli drogfri.

Boken har fått en hel del positiv uppmärksamhet, men Schmitz har också blivit utskälld i debatten eftersom han argumenterar att haschet inte ska vara tillåtet. Mot sin vilja har han blivit något av en frontfigur för haschmotståndet i Danmark. Han trivs inte riktigt i den rollen.

– Mitt huvudintresse är att hjälpa klienterna och få presentera de kunskaper jag har. Att delta i en infekterad debatt tar mycket kraft, men jag fortsätter ändå. Det jag lärt av de dagliga mötena med haschrökare är att förbudet, mer kunskaper och kvalificerad behandling är en framkomlig väg.